

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **KOPALEN s.r.o.**, IČO: 281 04 056
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátem JUDr. Janem Kubálkem
sídlem Opatovická 159/17, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 4848323/23/2000-11452-110852 z 24. 5. 2023

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný jako správce daně podle § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, zamítl žalobkyninu námitku proti svému exekučnímu příkazu č. j. 9564340/22/2003-00540-110974 z 16. 1. 2023. Tím žalovaný nařídil exekuci k vymožení

daňového nedoplatku ve výši 4 868 791,25 Kč, včetně úroku z prodlení k 23. 12. 2022 ve výši 4 582 077 Kč, jakož i úroku z prodlení z nedoplatku od 24. 12. 2022 do zaplacení a exekučních nákladů, a to příkázáním pohledávky ze dvou žalobkyniných účtů vedených u Československé obchodní banky, a. s., IČO: 000 01 350.

2. Žalovaný zdůraznil, že v rámci exekučního řízení lze zkoumat pouze to, zda existuje vykonatelný exekuční titul a daňový nedoplatek a zda měl prvoinstanční orgán pravomoc a příslušnost k vydání exekučního příkazu. Veškeré tyto předpoklady byly v nynějším případě splněny. Žalobkyně nezaplatila v zákonných lhůtách své nedoplatky na DPH za období 3. a 4. čtvrtletí 2014, ledna až prosince 2015, ledna až července a září až prosince 2016, splatné 3. 12. 2020, ani exekuční náklady splatné 20. 1. 2021, proto žalovaný správně přistoupil k vydání exekučního příkazu. Žalobkyniny námitky ohledně údajného nezákonného doměření daně označil s ohledem na předmět řízení za irelevantní. Přesto poukázal na to, že její správní žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 41238/20/5300-22441-712084 z 13. 11. 2020 o dodatečném doměření daně byla zamítnuta (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 57 Af 2/2021-179 z 11. 1. 2023). Žalovaný neshledal důvodnou žalobkyninu argumentaci údajným porušením různých zásad daňového řízení a jako nekonkrétní a nepodložený odmítl také její poukaz na nepříznivé finanční dopady pandemie onemocnění COVID-19 do jejího podnikání.

II. Průběh soudního řízení.

3. Žalobkyně v žalobě namítla, že exekuční příkaz je nepřezkoumatelný, jelikož neobsahuje konkrétní důvody a podklady, z nichž žalovaný při jeho sestavování vycházel. Mimo jiné z něj není zřejmé, jestli byl vydán v souvislosti s rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství z 13. 11. 2020. Správce daně nemůže přenášet svou povinnost precizně specifikovat daňovou povinnost na daňový subjekt s argumentací, že přece ví, jaká daňová povinnost mu byla uložena.
4. Výši vymáhaných nedoplatků žalobkyně považuje za nesprávnou, jelikož pramení z nezákonného odepření jejího nároku na daňový odpočet. Žalobkyně se proti postupu správce daně důvodně brání v několika soudních řízeních, která dosud neskončila a jejichž výsledkem může být nejen odpadnutí hmotněprávního exekučního titulu, ale také vrácení nadměrného odpočtu (řízení vedená u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 2/2022 a 57 Af 3/2022). Žalovaný však skutkový a právní stav předcházející vzniku nedoplatků před vydáním exekučního příkazu vůbec nezkoumal. V této souvislosti žalobkyně odkázala na náleží Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 666/02, podle něž jsou daňové orgány při stanovení a vymáhání daní povinny šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod, tedy v případě pochybností postupovat ve prospěch daňového subjektu.
5. Žalovaný měl pochybit také tím, že nepřihlédl k pandemii onemocnění COVID-19, která velmi nepříznivě ovlivnila stav trhu a žalobkyninu finanční situaci, což bylo žalovanému známo z jeho úřední činnosti. Žalobkynin ekonomický propad měl přitom jen dvě příčiny: pandemii a neoprávněné odepření odpočtu DPH ze strany správce daně. Za těchto okolností žalovaný dostatečně neodůvodnil naléhavost vydání exekučního příkazu a jeho postup je v rozporu se zásadami přiměřenosti a zdrženlivosti.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na správnosti svého rozhodnutí. K jednotlivým žalobním bodům stručně shrnul své stěžejní argumenty obsažené v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění v podrobnostech odkázal. Kromě toho uvedl, že obsahově téměř

shodnou žalobu již zdejší soud zamítl v řízení sp. zn. 18 Af 2/2023; nynější žaloba obsahuje oproti ní navíc jen několik vět a drobných změn.

7. Žalobkyně v replice zopakovala některé argumenty obsažené již v žalobě a zdůraznila, že žalovaný před vydáním exekučního příkazu řádně nezhodnotil její finanční situaci. Přitom právě v důsledku předchozích exekučních příkazů žalobkyně ztratila možnost disponovat se svým majetkem a splnit daňovou povinnost dobrovolně. Žalobkyně též doplnila, že proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích podala kasační stížnost, o níž vede NSS řízení pod sp. zn. 6 Afs 30/2023.
8. Při soudním jednání 16. 11. 2023 účastníci řízení stručně shrnuli svá stanoviska a setrvali na svých procesních návrzích.
9. Soud při jednání provedl důkaz usnesením NSS č. j. 6 Afs 30/2023-38 z 22. 3. 2023, jímž byl zamítnut žalobkynin návrh na přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 57 Af 2/2021-179 z 11. 1. 2023. Naproti tomu soud neprovedl pro nadbytečnost žalobkynin navržené důkazy: spisy Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 57 Af 2/2022 a 57 Af 3/2022, spis NSS sp. zn. 6 Afs 30/2023 a exekuční příkazy žalovaného z 9. 5. 2022 a 9. 6. 2022: rozsudek ve věci sp. zn. 57 Af 2/2022 i oba exekuční příkazy jsou součástí správního spisu, u věci sp. zn. 57 Af 3/2022 žalobkyně neuvedla, jak souvisí s projednávanou žalobou, a ve vztahu k existenci a průběhu řízení sp. zn. 6 Afs 30/2023 postačuje jako důkaz usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z 22. 3. 2023 (mezi účastníky řízení není sporu, že řízení o ní dosud neskončilo). Ostatní listiny potřebné pro rozhodnutí jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).

III. Posouzení věci soudem.

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. V rámci toho se soud zabýval rovněž povahou napadeného rozhodnutí a shledal, že rozhodnutí o námitkách v daňovém řízení splňuje definiční znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) [srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Afs 81/2004-54 z 26. 10. 2005]. Následně soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
11. Úvodem právního hodnocení soud předesílá, že žalobní body víceméně kopírují žalobkyninu argumentaci uplatněnou v námitce proti exekučnímu příkazu, kterou se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval a vyložil, proč ji nepovažuje za opodstatněnou. Žalobkyně však v žalobě argumentaci žalovaného nijak nereflektuje, přestože žalobní body se musejí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu správního orgánu při jeho vydání (rozsudek NSS č. j. 4 As 78/2012-125 z 20. 11. 2013). Tím ovšem značně snížila svou šanci na úspěch, neboť soud za ni nemohl domýšlet další argumenty (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010). Soud v této souvislosti připomíná, že pokud žalobkyně v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu zpochybňující rozhodnutí správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (rozsudek NSS č. j. 6 As 54/2013-128 z 12. 11. 2014). Stejně tak žalobkyně nijak nevzala

v potaz obsah rozsudku zdejšího soudu č. j. **18 Af 2/2023-56** z 12. 6. 2023, jímž byla zamítnuta obsahově takřka totožná žaloba proti rozhodnutí o její námitce proti dříve vydanému exekučnímu příkazu. Soud v nynějším řízení nemá žádný důvod se od názoru vysloveného v tomto rozsudku odchýlit, a proto na něj v podrobnostech odkazuje, stejně jako na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

12. Dále soud poznamenává, že výčet ustanovení právního předpisu, která měla být v řízení porušena (§ 1 odst. 2, § 5, § 6, § 8 odst. 3, § 149 odst. 1 „a další“ daňového řádu), nepředstavuje projednatelný žalobní bod. Žalobkyně neuvedla, čím konkrétně měl žalovaný porušit své povinnosti obsažené v citovaných ustanoveních, a omezila se na obecné konstatování tohoto porušení. Ze setrvalé praxe správních soudů přitom vyplývá, že s ohledem na zásadu dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobkyně vymezila námitky toliko obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona, bez souvislosti se skutkovými výtkami. Vždy se musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti zachycené ve spisu či listinách, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti. (Srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005).
13. K věci samé soud uvádí, že daňové řízení se podle § 134 odst. 3 daňového řádu skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením se pro účely tohoto zákona rozumí řízení **a)** nalézací: 1. vyměřovací, při němž dochází k vyměření daně, 2. doměřovací, při němž dochází k doměření daně; **b)** při placení daní: 1. posečkání daně a rozložení její úhrady na splátky, 2. zajištění daně, 3. exekuční; **c)** o mimořádných opravných a dozorčích prostředcích proti jednotlivým rozhodnutím vydaným v rámci daňového řízení. Daňové řízení se tedy rozpadá do několika etap, mezi něž patří také exekuční řízení zahájené sporným exekučním příkazem. Je třeba upozornit, že mezi jednotlivými fázemi daňového řízení nelze volně přecházet a v tom kterém řízení namítat skutečnosti, které se vztahují k řízení jinému.
14. NSS v rozsudku rozšířeného senátu č. j. 2 Afs 81/2004-54, č. 791/2006 Sb. NSS z 26. 10. 2005 vysvětlil, že „[n]ámitkami proti exekučnímu příkazu proto nelze účinně brojit proti samotnému daňovému nedoplatku, stanovenému samostatným správním rozhodnutím, a rovněž následný soudní přezkum může být zaměřen zejména na vhodnost a proporcionalitu způsobu a rozsahu provedení exekuce, na vykonatelnost exekučního titulu, na jeho právní účinnost vůči povinnému apod., nikoliv již na přezkum důvodnosti samotného exekučního titulu. Soudní přezkum proto v těchto případech lze označit za do určité míry omezený a koncentruje se na případné ‚vybočení‘ z řádné a na principu proporcionality založené daňové exekuce.“ (Obdobně např. rozsudky NSS č. j. 3 As 138/2014-39 z 23. 4. 2015 a č. j. 9 Afs 201/2016-31 z 13. 9. 2017.)
15. Žalovaný tedy nebyl oprávněn při vydávání exekučního příkazu ani při vyřizování námitek proti němu opětovně posuzovat splnění podmínek pro uplatnění odpočtu DPH podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, jež bylo předmětem původního nalézacího řízení, v němž byly vydány platební výměry na nyní exekvovaný daňový nedoplatek.
16. Daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení (§ 178 odst. 1 daňového řádu). Výrok exekučního příkazu obsahuje kromě obecných náležitostí rozhodnutí podle § 102 odst. 1 daňového řádu také způsob provedení daňové

exekuce, výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, výši exekučních nákladů podle § 183 odst. 1, 2 a odkaz na exekuční titul (§ 178 odst. 2 daňového řádu).

17. Ze správního spisu soud zjistil, že sporný exekuční příkaz odkazuje na dva exekuční tituly, jimiž jsou 1) vykonatelný výkaz nedoplatků č. j. 564341/22/2003-00540-110974, sestavený z údajů evidence daní k 23. 12. 2022; 2) vykonatelné rozhodnutí žalovaného č. j. 75715/21/2201-80542-301 z 20. 1. 2021, jimiž byly stanoveny náklady předchozí daňové exekuce.
18. Výkaz nedoplatků podle § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu musí obsahovat označení správce daně, který výkaz nedoplatků vydal, číslo jednací, označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek, údaje o jednotlivých nedoplatcích, podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka (tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby), potvrzení o vykonatelnosti a den, k němuž je výkaz nedoplatků sestaven.
19. Výkaz nedoplatků v nynější věci čítá celkem 33 položek za období od 4. čtvrtletí 2013 do prosince 2016. U každé z nich je uveden typ daně (ve všech případech jde o DPH), číslo jednací příslušného dodatečného platebního výměru, výše a den splatnosti doměřené daně i souvisejícího úroku z prodlení. Žalobkyně sice považuje označení platebních výměrů za nesprávné (bod 10 repliky), avšak neupřesnila, v čem má tato nesprávnost spočívat. Ze správního spisu je dále zřejmé, že žalobkyně podala proti platebním výměrům odvolání, které Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím č. j. 41238/20/5300-22441-712084 z 13. 11. 2020 ve vztahu ke všem platebním výměrům s výjimkou jednoho zamítlo. Ona jedna výjimka spočívala ve změně platebního výměru č. j. 2678/20/2201-51523-305966 tak, že se rozdíl proti poslední známé dani (tedy daňový nedoplatek) snížil ze 199 080 Kč na 157 080 Kč.
20. Žalobkyně má pravdu, že výkaz nedoplatků se o tomto rozhodnutí výslovně nezmiňuje, avšak to není na závadu. Smyslem údajů uvedených ve výkazu nedoplatků je totiž nezaměnitelně určit všechny daňové nedoplatky, které jsou v něm zahrnuty. A k tomu nepochybně postačuje číslo jednací a den vydání platebního výměru, tím spíše ve spojení s výší daňové povinnosti a datem její splatnosti. Jelikož výkaz může obsahovat pouze splatné nedoplatky, musí samozřejmě reflektovat také veškerá rozhodnutí o opravných prostředcích, mají-li odkladný účinek, avšak soud nepovažuje za nezbytné, aby v něm bylo rovněž rozhodnutí odvolacího orgánu explicitně označeno. Z výkazu nedoplatků je zjevné, že obsah rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství z 13. 11. 2020 bere v potaz, jelikož v položce č. 17 je uvedena daň ve výši 157 080 Kč, stanovené tímto rozhodnutím, a nikoli ve výši 199 080 Kč, stanovené dodatečným platebním výměrem. Výkaz nedoplatků očividně obsahuje nesprávné datum vydání rozhodnutí (18. 11. 2020). Ze správního spisu vyplývá, že jde ve skutečnosti o datum právní moci rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, a nikoli datum vydání platebních výměrů – k tomu došlo 2. 1. 2020. Tato nesprávnost však nemá na srozumitelnost výkazu žádný vliv, ostatně žalobkyně na ni v žalobě ani neupozornila.
21. Exekuční příkaz obsahuje všechny zákonné náležitosti, včetně označení konkrétní daňové povinnosti, která bude předmětem daňové exekuce, a je tedy srozumitelný a přezkoumatelný. Soud v této souvislosti poukazuje na rozsudek NSS č. j. 8 Afs 73/2019-84 ze 7. 1. 2021, jenž s ohledem na shora předestřené zásady omezení soudního přezkumu exekučního příkazu konstatoval, že „[e]xistence neuhrazené daně se v případě, že má základ v

platebním výměru, zjišťuje z rozhodnutí o stanovení daně a ze skutečnosti, že správce daně neeviduje její uhrazení“ (bod 38). Jakékoli úvahy o důvodech vzniku daňové povinnosti by byly v exekučním příkazu nadbytečné.

22. Žalobkyně se domnívá, že daňová povinnost dosud nebyla platně stanovena, jelikož proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství z 13. 11. 2020 podala správní žalobu. V tom se mylí. Právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy jej příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí za nezákonný a zruší jej (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 79/2008-128 ze 4. 2. 2009). Dodatečné platební výměry ve spojení s rozhodnutím odvolacího orgánu nabyly právní moci 18. 11. 2020, a od té chvíle na ně bylo třeba nazírat jako na věcně správné a zákonné. Podání správní žaloby nemá vliv na právní moc rozhodnutí správního orgánu, neodkládá samo o sobě jeho účinky, a nepředstavovalo tak překážku v dalším postupu žalovaného. Navíc zdejší soud již v rozsudku č. j. 18 Af 2/2023-26 poznamenal, že Krajský soud v Českých Budějovicích žalobkyninu žalobu proti doměření daně rozsudkem č. j. 57 Af 2/2021-179 z 11. 1. 2023 zamítl. Při dokazování soud zjistil, že žalobkynině kasační stížnost proti naposled uvedenému rozsudku, o níž dosud nebylo věcně rozhodnuto, nepřiznal NSS odkladný účinek (usnesení č. j. 6 Afs 30/2023-38 z 22. 3. 2023). Žalobkynin poukaz na řízení o žalobě proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 45785/21/5300-22441-712084 z 8. 12. 2021, vedené Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 3/2022, nemá pro posouzení nynější věci žádný význam, jelikož s přezkoumávaným exekučním příkazem nijak nesouvisí, jak žalobkyni upozornil žalovaný na s. 6 svého rozhodnutí i zdejší soud ve svém předchozím rozsudku. Žalobkyně přesto v nynějším řízení neuvedla, v čem tato údajná souvislost spočívá.
23. Přisvědčit nelze ani žalobkynině námitce ohledně nedostatku odůvodnění naléhavosti vydání exekučního příkazu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně vyložil, že podle § 9 odst. 2 daňového řádu správce daně soustavně zjišťuje předpoklady pro vznik nebo trvání povinností osob zúčastněných na správě daní a činí nezbytné úkony, aby tyto povinnosti byly splněny. Žalovaný proto na základě existujících daňových nedoplateků, které žalobkyně neuhradila, přistoupil k vydání exekučního příkazu. Postupoval v souladu se svými zákonem stanovenými povinnostmi, a nemohlo tudíž dojít k porušení zásady přiměřenosti a zdrženlivosti, jichž se žalobkyně dovolává. Žalovaný naopak rozhodl v souladu se zásadou rychlosti řízení zakotvenou v § 7 odst. 1 daňového řádu, která mu ukládá postupovat v řízení bez zbytečných průtahů. Porušení zásady přiměřenosti nelze spatřovat ani ve zvoleném způsobu exekuce, jelikož přikázání pohledávky z účtu ze své podstaty postihuje majetek pouze v rozsahu neuhraněné daňové povinnosti, na rozdíl například od prodeje nemovité věci. Žalovaný naopak šetřil žalobkynina práva tím, že vymáhal nedoplatek v daňové exekuci, a nikoli v exekuci prostřednictvím soudního exekutora, s níž se pojí citelně vyšší náklady.
24. Nezákonost exekučního příkazu nezpůsobuje ani skutečnost, že žalobkyně byla omezena v disponování se svým majetkem již na základě dřívějších exekučních příkazů z 9. 5. 2022 a 9. 6. 2022. Žalovaný na straně 6 svého rozhodnutí vysvětlil, že daňová exekuce končí uplynutím šesti měsíců ode dne vyrozumění o nabytí právního moci exekučního příkazu. Jestliže správce daně i poté eviduje na daňovém účtu nedoplatek, logicky může vydat další exekuční příkaz k jeho vymožení (srov. body 82 až 85 rozsudku zdejšího soudu č. j. 18 Af 2/2023-26). Žalobkyně uvedla, že jí předchozí exekuční příkazy neumožnily nedoplatek

dobrovolně uhradit, avšak smysl tohoto argumentu soudu uniká. Žalobkyně přirozeně nemohla disponovat s prostředky na bankovních účtech v rozsahu postiženém exekučním příkazem, jelikož byly v plném rozsahu použity k úhradě nedoplatku právě na základě exekučního příkazu i bez její součinnosti. Naopak v uhrazení nedoplatku z jiného bankovního účtu (nebo úplně jiným způsobem) exekuční příkazy žalobkyni nijak nebránily.

25. Důvodným soud nakonec neshledal ani žalobní bod odvolávající se na pandemii onemocnění COVID-19. Již žalovaný na straně 5 svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyně nenabídla žádná konkrétní tvrzení ani důkazy, a pouhé odvolání se na pandemii není argumentem pro neplnění daňových povinností. Žalobkyně nic nového nepřinesla ani v nynější žalobě, a proto se soud nemůže touto námitkou podrobněji zabývat. Shodný názor vyslovil ve vztahu k totožné žalobkynině již NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 178/2022-31 z 30. 3. 2023, přesto to žalobkyni nepřimělo k prohloubení a doložení její argumentace.

IV. Závěr a náklady řízení.

26. Exekuční příkaz má všechny zákonné náležitosti, včetně dostatečně určitého označení daňových povinností, k jejichž vymožení byl vydán, je srozumitelný a přezkoumatelný. Žalovaný nebyl povinen zabývat se před jeho vydáním oprávněností vzniku exekvovaného daňového nedoplatku, nýbrž postačovalo zjištění, že daňový nedoplatek byl splatný a žalobkyně jej dosud neuhradila. Soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně porušení zásad daňového řízení, zejména zásad přiměřenosti a zdrženlivosti. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. listopadu 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu